

[Socialministeren.]

sig om, at man af tekniske grunde lægger pensionerne om, fordi pensionisterne nu skal betale skat; det øvrige er reelle nydannelser eller ændringer.

Endelig vil jeg besvare hr. Bundvads spørgsmål om, hvorvidt den længstlevende, hvis pågældende ikke selv er pensionist, skal kunne oppebære pension i 3 måneder efter ægtefællens død, med, at det er lidt vanskeligt, idet der jo ikke længere er nogen pensionist inde i gruppen, men på den anden side, hvis man kunne betragte det ud fra et efterløns synspunkt, så vil jeg ikke på forhånd afvise det, men jeg vil gerne have lejlighed til at vurdere konsekvenserne af det i de forskellige tilfælde.

Fru Clara Munck bad om, at der måtte blive sendt en vejledning ud, så at pensionisterne under en eller anden form blev gjort opmærksom på, at det ikke alene var ekstraforhøjelser til fri disposition, en form for gaver, som man her uddelte med mild hånd, men at regningen ville komme en dag. Nu vil den jo nok komme ret omgående i forbindelse med kildeskatten, så jeg ved ikke, om problemet er så stort.

Der blev også spurgt, om det ikke er sådan, at lovforslaget ud over denne justering, der sker fra skattevæsenet over til sociallovgivningen, indebærer reelle forbedringer i de beløb, der bliver ydet. Jeg kan da nævne, at f. eks. for enlige er resultatet dette, at for at opretholde det samme forhold, som man har i dag mellem pension til ægtefæller og enlige, får enlige en kompensation på 528 kr., medens deres tab ved at miste persontilskuddet kun er på 350 kr.

Hr. Valbak var inde på perspektiverne i det nye forslag om, at den raske ægtefælles indtægt ikke skal bevirke fradrag i pensionen, og forudså måske en dag en fuldstændig ophævelse af fradragsreglerne. Jeg kan se meget perspektiv i disse tanker, men jeg er også klar over, at der vel er grupper, f. eks. enlige kvinder og enkepensionister, hvor synspunkterne nok må være lidt anderledes,

men som sagt, ud i en vis fremtid ser jeg med megen sympati på dette.

Hr. Ove Munch, der kom med mange, også meget teknisk betonedede bemærkninger, må jeg foreslå, at man diskuterer dette nærmere i udvalget; så skal vi fra ministeriets side komme med de oplysninger, der ønskes.

Der blev stillet et mere almindeligt spørgsmål: hvorfor man ikke havde fulgt forslaget i betænkningen om fradragsregler fuldt ud. Hertil vil jeg blot svare, at betænkningen havde til opgave at finde frem til ordninger, hvorved man kunne forenkle eller lempe de gældende fradragsregler. Her kommer et lovforslag, hvor vi på et meget afgørende punkt, nemlig med hensyn til den raske ægtefælles indtægt, fuldstændig ophæver fradragsreglerne; det er sådan set svar herpå.

Med hensyn til førtidspensionen har vi jo tidligere drøftet dette. Man arbejder med det, og jeg har før her i tinget haft lejlighed til at redegøre for den nuværende adgang til at få førtidspension, og hvordan man vil undersøge mulighederne for eventuelt at udvide den. Her er vi meget nær inde på fradragsreglerne, men vi skal vel også overveje, inden vi i vore tanker går for langt ad den vej, at en fuldstændig ophævelse af fradragsregler for førtidspension vel nærmest ville betyde en generel nedsættelse af pensionsalderen.

Hr. Kjær Rasmussen ville minde mig om min fortid som formand for Dansk Kvinde-samfund og beklage, at jeg ikke havde ført mine høje idealer ud i livet og fremsat forslag om, at der skulle være en pension til hver person af samme størrelse uden hensyn til, om man var gift eller ugift. Det ville jeg i fremtiden betragte som en meget lykkelig og rimelig og rigtig løsning, men jeg må have lov at spørge: hvordan vil man føre det igennem i praksis? Skulle det være inden for de nuværende rammer, måtte det jo betyde, at man så ville nedskære den enliges pension, således at den blev det halve af ægtefællepensionen. Det formoder jeg ikke